

Libertarisme en de Bijbel

Serie 3 - aanvullingen op natuurlijk gedrag

In een eerste serie zijn een aantal basisprincipes aangekaart, in een poging om een dialoog tussen libertariërs en christenen op gang te brengen. Deze artikelen ruimden een aantal misverstanden uit te weg. Atheïsten hebben helaas, evenals christenen, een nogal vertekend beeld van principes die in de Bijbel te vinden zijn. Wellicht is dat aanleiding om eens (opnieuw?) na te denken over allerlei veronderstellingen.

De tweede serie artikelen stond in het teken van 'natuurlijk gedrag'. Deze derde serie omvat gerelateerde onderwerpen.

Inhoudsopgave:

1. [Onderscheidingsvermogen](#)
2. [De menselijke natuur](#)

Auteursinformatie:

Mijn naam heb ik bewust niet vermeld, immers, de boodschap is belangrijker dan de boodschapper.

Copyright:

You have the right to copy. Vermenigvuldiging en verdere distributie wordt door de auteur van harte aangemoedigd.

Onderscheidingsvermogen

Onderscheidingsvermogen is een noodzakelijke vaardigheid. Het helpt zin van onzin te scheiden, natuurlijk van onnatuurlijk gedrag, schadelijke van onschadelijke situaties. Hoe is het gesteld met ons onderscheidingsvermogen? Hebben we dat van jongs af aan ontwikkeld? Of is het juist afgebroken? Of is het weliswaar afgebroken, maar inmiddels weer in een herbouwfase?

Degeneratie

In [Hebreeën 5:11-14](#) staat een interessante vermaning. Het betreft hier mensen die traag zijn *geworden* in het horen, en daarmee begrijpen. Deze mensen hadden allang in staat moeten zijn om anderen te onderwijzen en het goede voorbeeld te geven, maar er is iets verkeerd gegaan. Informatie voor volwassenen is voor hen onverteerbaar *geworden*. Ze zijn *geworden* als kinderen die het opnieuw nodig hebben basale dingen met de spreekwoordelijke paplepel ingegoten te krijgen. Dat komt volgens deze tekst omdat ze hun zintuigen niet door het gebruik hebben geoefend om goed en kwaad van elkaar te onderscheiden.

Kan het gebeuren dat mensen hun natuurlijke zintuigen onvoldoende of zelfs niet (meer) gebruiken? Kan het zijn dat mensen daardoor degenereren tot het niveau van een onmondig kind wat weer moedermelk nodig heeft? Zo ja, hoe?

Intuïtie

Persoonlijk denk ik bij deze vragen direct in de richting van intuïtie, het zogenaamde zesde zintuig. Er circuleren veel theoriën over dit onderwerp, zoals [het verband met lang haar](#). Wetenschappelijk onderzoek heeft objectief meetbaar en verifiëerbaar vastgesteld dat mensen met lang haar beter bepaalde gevaren voelen aankomen. Haren functioneren kennelijk onder meer als sensoren. Het kortknippen of kaalscheren van mensen in militaire dienst, gevangenissen en concentratiekampen vermindert hun mogelijkheden, zodat zij in grotere mate verworpen tot stuurbare en vervangbare objecten.

Moderne mannen zijn vaak kort geknipt. Ze staan erom bekend dat hun intuïtie niet zo goed werkt. Mannen houden van apparaten, speeltjes en knopjes. In aanvoelen zijn ze niet goed, alles moet beredeneerbaar zijn. Vrouwen staan bekend om een sterkere werking van hun intuïtie. Ze voelen dingen vaak haarfijn aan. Moderne vrouwen laten hun haar kortknippen en zijn veel eenvoudiger te misleiden. Is er een causaal verband tussen kortknippen en een haperende intuïtie? Volgens dit onderzoek beslist. Is er een causaal verband tussen lang haar en op een schijnbaar bovennatuurlijke manier functioneren? Volgens de Bijbel beslist. Zie [Numeri 6:2-5](#), Richteren [13:7](#), [13:15-17](#), [1 Samuël 1:11](#).

Intuïtie gaat echter verder dan fijngevoelige waarneming middels zintuigen. De zintuigen 'horen', 'zien', 'ruiken', 'proeven' en 'voelen' verzamelen informatie. Daarmee gaat ons brein vervolgens aan het werk. Wordt de informatie alleen opgeslagen en eventueel gereproduceerd of gebeurt er meer dan dat? Zijn we in staat om naast logisch te redeneren ook aan te voelen en zonder aanwijsbare oorzaak te *weten* dat er iets niet pluis is? Zo dit onvoldoende of niet het geval is, waaraan is dat dan te wijten?

Grof geschut

Het boek "The deliberate dumbing down of America" ([PDF](#)) van Charlotte Thomson Iserbyt is bijzonder lezenswaardig. Het bevat een historisch overzicht van de ontwikkelingen met betrekking tot verplichte scholing in Amerika. De principes, strategieën en methoden zijn nagenoeg 1:1 van toepassing op de situatie in Europa en andere delen van de wereld.

Na een samenvattende edoch verhelderende inleiding en voorwoord begint het boek met een gedetailleerde uitwerking. Eerst zien we op p. 24 een veelzeggend citaat van Thomas A. Kelly, Ph.D., uit "The Effective School Report":

Het menselijke brein zou gebruikt moeten worden voor het verwerken van informatie, niet [slechts] voor opslag.

Vervolgens wordt op p. 25 een monumentale omslag gedocumenteerd in de benadering van scholing. In 1927 was het uitgangspunt van scholing als volgt:

Aangeboren talenten en vaardigheden van een mens zichtbaar maken door het meegeven van kennis over talen, wetenschappelijk redeneren, geschiedenis, literatuur, retoriek, etc. - de kanalen waardoor deze mogelijkheden zouden opbloeien en dienen.

In 1934 was dit kennelijk omgeslagen naar:

Leren is het resultaat van aanpasbaarheid in de paden van neurale geleiding. Uitleg van leervormen zoals zelfs abstractie en generalisatie vraagt van de neuronen enige groei, prikkelbaarheid, geleidbaarheid, en aanpasbaarheid. Het brein is het verbindingssysteem van de mens; en leren is het proces van het verbinden. De "situatie-respons" formule is toepasbaar op het leren van elke aard, en de echt invloedrijke factoren in het leren zijn de bereidheid van de neuronen, volgorde in de tijd, verbondenheid, en bevredigende gevolgen.

Hoewel de PR verhalen van scholen bleven spreken over het meegeven van noodzakelijke kennis en vaardigheden, richtten de strategiën en methoden zich voortaan vooral op denk- en gedragsveranderingen. Men wenste een voorspelbare en - binnen een bepaalde bandbreedte - uniforme uitkomst die bruikbaar zou zijn voor de behoeften van een nieuwe wereldorde. Sleutelinstrumenten om dit doel te bereiken zijn de mens in het ongewisse laten over zijn werkelijke afkomst (schepping), zijn natuurlijke mogelijkheden en vaardigheden onderdrukken, de mens reduceren tot een object en vervolgens herprogrammeren met het gewenste denken en gedrag.

Rond 1930 vond de omschakeling plaats; eerst ging men uit van menselijke waardigheid, vervolgens werd de mens gereduceerd tot een programmeerbaar object. Eerst ging men uit van schepping, later (vanaf 1925) van evolutie. De bij de schepping gedefiniëerde menselijke waardigheid en levensdoelen (zoals zorg voor de natuur als zijnde rentmeester) werden vervangen door de gedachte dat de mens een onduidelijk oorsprong heeft (big bang, oersoep), niets meer is dan een toevallig ontstaan stapeltje chemische verbindingen, zonder levensdoel en zonder toekomstperspectief anders dan overleven. Een troosteloos, uitzichtloos en hopenloos bestaan als een belastingopbrengend staatseigendom. Een van nature vrij en soeverein mens werd omgevormd tot een willoze slaaf.

De totale identiteit en de natuur van de mens dient daartoe gekraakt, afgebroken en opnieuw opgebouwd te worden. In een vroeg stadium, als weerloos kind in een van overheidswege verplicht gesteld schoolsysteem, zijn daartoe de meeste mogelijkheden. Er wordt hiertoe grof geschut in stelling gebracht, wat ondanks de grove aard zeer geraffineerd en met uiterste precisie te werk gaat. Het beoogde doel, wat het schoolsysteem inmiddels effectief realiseert, werd in 1951 middels een universitair beleidsdocument als volgt onder woorden gebracht (p. 68):

Onderwijs moet gericht zijn op het vernietigen van de vrije wil, zodat nadat de leerlingen zijn geschoold, ze tijdens de rest van hun leven niet in staat zullen zijn anders te denken of handelen anders dan hun schoolmeesters gewenst zouden hebben Invloeden van thuis zijn obstructief; en om studenten te conditioneren, zijn op muziek gezette en herhaaldelijk aangeheven verzen zeer effectief Het is aan toekomstige wetenschappers om deze stelregels nauwkeuriger te maken en te ontdekken hoeveel het precies kost per hoofd om kinderen te laten geloven dat sneeuw zwart is. Wanneer de techniek is geperfectioneerd, zal iedere regering die gedurende meer dan één generatie onderwijs leidt in staat zijn om haar onderdanen veilig te beheersen zonder de noodzaak

| tot legers of politieagenten.

Op een lager niveau zijn sommige leerkrachten op de hoogte van de geschiedenis en actualiteit van het verplichte schoolsysteem. Ze luiden de alarmklok en rapporteren het publiek dat de kadaverdiscipline op scholen het volgende propageert:

1. Waarheid komt van autoriteit
2. Intelligentie is de vaardigheid om te onthouden en na te zeggen
3. Een goed geheugen en nazeggen worden beloond
4. Gebrek aan conformiteit wordt bestraft
5. Je dient te conformeren; intellectueel en sociaal

De lezer merke op dat de modus operandi van religieuze systemen identiek is. Religieuze systemen vormen een hecht team met overheden, en sturen gezamenlijk aan op volgzaamheid en gehoorzaamheid. Recht tegenover overheden en religieuze systemen staan de Schepper en de mens die zich richt op natuurlijk gedrag zoals ooit bij de schepping gedefiniëerd in zijn DNA en geest.

In een [verhelderend artikel](#) refereerde pcrs aan de door God vastgelegde natuurwet van causaliteit, het verband tussen oorzaken en gevolgen. Een waarheid die pijnlijk is om onder ogen te zien:

De werkelijke pijn ligt waarschijnlijk nog dieper aangezien de reactie zo primair is. Deze ligt waarschijnlijk niet alleen in de constatering dat hij een lakei is van de mannen met macht en dat meestal zelf steunt. Hij is als hulpeloos kind voorgelogen, door de mensen die beweerden om hem te geven. Via staatsschuld is zijn toekomst verkocht, via de leerplicht is zijn denkvermogen aangetast. Religie heeft de akker van zijn brein geploegd, staatsonderwijs zijn denkkader ingezaaid, de media hebben het geheel water gegeven en belastingdienst haalt de oogst binnen. Een lange-oorzaak gevolg keten die tot zijn uitbuiting leidt.

Volgens Amy Rand (zie het eerste comment onder het artikel) "is de wet van causaliteit de wet van identiteit die toegepast wordt op actie. Alle acties worden veroorzaakt door entiteiten. De aard van een actie is veroorzaakt en wordt bepaald door de natuur van de entiteiten die handelen; een ding of een mens kan niet handelen op een manier die tegenstrijdig is aan zijn natuur".

Is het verwonderlijk dat mensen met aspiraties tot macht de menselijke natuur met grof geschut onder vuur nemen, die wensen af te breken en naar eigen inzicht te hervormen middels een verplicht schoolsysteem?

Is het verwonderlijk dat mensen die het schoolsysteem hebben doorlopen geen natuurlijk gedrag meer vertonen, dat hun 'natuur' vaak onmenselijk c.q. mechanisch lijkt?

Is het verwonderlijk dat mensen die het schoolsysteem hebben doorlopen hun begrip over hun oorsprong, identiteit en natuurlijke vaardigheden hebben verloren, dat hun intuïtie niet of nauwelijks meer werkt en ze onnatuurlijke leerstellingen annex dogma's, gedrag en situaties als norm aanvaarden?

Is het verwonderlijk dat mensen die het schoolsysteem hebben doorlopen en geconfronteerd worden met de realiteit en natuurlijk gedrag daar totaal geen raad mee weten?

Gevolgen

Vandaag de dag hebben we te maken met mensen waarvan het natuurlijke, gezonde

denkvermogen ernstig is aangetast. Men is wel in staat om aangereikte 'kennis' op te lepelen en na te praten, maar niet in staat om zelf na te denken. Orginele en pure uitkomsten van denkprocessen hoeven daarom van hen niet verwacht te worden. Men is ziende blind, horende doof, tot horige gemaakt en verkeert ondanks dat in de waan intelligent en vrij te zijn.

De mens is doelbewust gereduceerd tot een aanstuurbaar object. Eenmaal geconfronteerd met die toestand, blijkt de één nog enige 'levensvonk' of 'spirit' in zich te hebben, terwijl de ander zijn uiterste best doet om de [schijnwerkelijkheid die over zijn ogen is getrokken](#), de Matrix, in stand te houden.

Tot slot

Wie deze informatie tot zich door laat dringen heeft mogelijk meer inzicht verkregen in oorzaken die leiden tot een slecht onderscheidingsvermogen en een disfunctionele intuïtie. De enige manier om dit te herstellen is de omgekeerde weg te bewandelen van de route die tot de uitschakeling of vernietiging van zijn natuurlijke vaardigheden heeft geleid. Ook moeten de zintuigen in de praktijk geoefend worden in het onderscheiden van goed en kwaad. De menselijke geest en het menselijke lichaam kunnen dan wapenen worden in dienst van de gerechtigheid - zie [Romeinen 6:12-14](#). Zó worden levende doden, ook wel zombies genoemd, weer levend.

Zoals pcrs al opmerkte, is gelukkig niet alles verklaarbaar:

Als je precies zou kunnen verklaren waarom die ene persoon op dat moment zijn arm omlaag deed en die andere niet, dan zou de vrije wil verdwijnen. Ook vrije wil valt of staat dus met zijn eigen onverklaarbaarheid. Verklaar de keuze en de wil is niet vrij meer. Onverklaarbaarheid is noodzaak voor de vrije wil hypothese om stand te houden.

Een libertariër in hart en nieren zal de evolutie theorie, nadat hij de gevolgen van deze denkwijze onder ogen durft te zien, waarschijnlijk hartgrondig verwerpen. Andersom durf ik niet te stellen dat iemand die zich libertariër noemt en toch de evolutie theorie aanvaardt, enige waarde hecht aan natuurlijk gedrag, vrijheid en menselijke waardigheid. Immers, hij onderwerpt zich vrijwillig aan een concept wat hem een mensonwaardige positie toekent. Hij aanvaardt vrijwillig de voor een mens beklagenswaardige positie van een veredeld dier. De term 'menselijke waardigheid' is voor hem, met dank aan staatsonderwijs, betekenisloos geworden. Daarmee is een evolutionist verworpen tot een krachtenloos mens, niet in staat zuiver libertarische idealen te verwezelijken.

De vraag is uiteindelijk welke natuur in een mens aanwezig is, in welke gedachten dit resulteert en hoe dit naar buiten komt in het handelen. Aan de vruchten herken je volgens Jezus de boom. Zijn deze goedaardig of kwaadaardig? Sommigen gaan 'op zoek naar zichzelf'. Daarbij leren ze in de optimale situatie hun werkelijke identiteit en dito natuur kennen. Een toegenomen begrip zal vaak gedragsveranderingen tot gevolg krijgen. Heilige boeken noemen dat 'bekering'. We gaan dan handelen naar onze herontdekte (of terugveranderde) natuur en worden moderne Lazarussen met de potentie om net als David (tegen Goliath) schijnbaar onoverwinnelijke tegenstanders te verslaan.

De menselijke natuur

Filosofen en biologen stellen dat organismen niet anders kunnen dan handelen naar hun natuur. Wat is de menselijke natuur? Uit welke elementen bestaat deze? Welk doel dient deze natuur die diep in ons is? Hoe komt dit naar buiten in ons handelen? Wat heeft onze natuur te maken met vrijheidsdrang? Wat heeft onze natuur te maken met libertarisme?

Jezelf ontdekken

We hebben allemaal weleens een kind horen uitroepen "da's niet eerlijk". Kennelijk heeft een kind een sterk innerlijk rechtvaardigheidsgevoel. Kinderen die voor het eerst naar school moeten vinden dat allesbehalve fijn. Behalve dat ze liever bij hun ouders zijn, ervaart ieder kind de overgang naar het schoolsysteem als een beroving van vrijheid. Kinderen hebben een sterke innerlijke drang om vrij te zijn, te ontdekken, *praktische principes* te leren. Ouders vertellen een kind echter dat hij naar school *moet*. Dat zou goed voor hem zijn, normaal, de norm. Op deze manier worden innerlijke neigingen en daarmee natuurlijk gedrag de kop ingedrukt. [Na het schoolsysteem doorlopen te hebben](#) is het rechtvaardigheidsgevoel van een kind sterk verminderd, leergierigheid en de drang naar vrijheid gewoonlijk nagenoeg verdwenen.

Onze jeugd heeft sporen nagelaten die ons het zicht op onze *menselijke natuur en natuurlijk gedrag* verduisteren of zelfs hebben ontnomen. Daarom is het voor ons nodig om nu eindelijk eens te gaan ontdekken wie we nu eigenlijk zijn, wat onze natuur is en hoe we natuurlijk gedrag kunnen praktiseren. Logisch geredeneerd is dat namelijk de enige weg om ons leven tot volledige bloei te laten komen.

Mechanismen

Gedurende de eerste 22 pagina's van haar boek "The virtue of selfishness" betoogt [Ayn Rand](#), een Amerikaanse auteur van Joods-Russische afkomst, een aantal zaken over de natuur van organismen. Een plant heeft een aantal mechanismen voor het in stand houden van leven. Deze functioneren volautomatisch. Een plant heeft geen keuzemogelijkheid. Een dier is een hogere levensvorm met enig bewustzijn. Hij kan reageren op prikkels (stimuli), afkijken van andere dieren en zelfs bepaalde vaardigheden leren. Een dier reageert op waarnemingen van het moment zonder een totaaloverzicht te hebben over zijn gehele leven; het verleden, het heden en wellicht zijn toekomst. Dat niveau van bewustzijn ontbreekt hem. Een dier heeft geen andere keuze dan te handelen volgens zijn natuur.

Dit betoog is een flagrant onjuiste voorstelling van zaken. Wanneer grote natuurrampen in aantocht zijn vluchten alle dieren en zoeken ze een veilig heenkomen. Dat vereist een bepaald bewustzijn. Er zijn gradaties van bewustzijn. Mijn vrouw omschreef deze als volgt: Een vis of insect handelt instinctmatig en heeft een geheugen van, optimistisch gesteld, 2 minuten. Een kreeft die in een pan met heet water wordt gegooid gilt en is zich bewust van pijn. Een muis kan gillen van angst. Zeehonden en pinguïns vertonen groepsgedrag. De vrouwtjes rouwen bijvoorbeeld na het doodgaan van een mannetje. Olifanten staan bekend om hun enorm goede geheugen, zorgen voor elkaar, beschermen elkaar, kennen verdriet, [maken soms rouw door](#) en zijn erg nieuwsgierig. Bij apen functioneren groepsmechanismen zoals bij olifanten. Ook troosten zij elkaar, plagen elkaar, zijn soms jaloers of boos op elkaar. Een aap leert niet alleen, maar ontdekt graag pro-actief, lost graag puzzels op, kan creatief zijn door bijvoorbeeld te tekenen, en is zelfs in staat met mensen te communiceren door middel van gebarentaal. Hij maakt via die weg bijvoorbeeld zijn voorkeuren en beslissingen bekend. Een aap of tijger zal een mensenkind (baby) nooit aanvallen, maar juist beschermen. Een dolfin voelt aan wanneer mensen een probleem hebben - zoals een handicap of verwonding - en schiet dan actief te hulp. Zoogdieren onderscheiden intuïtief welk voedsel eetbaar is en welke mensen kwaad in de zin hebben. Wanneer mensen zich kwaadaardig gedragen onthouden ze dat en reageren soms met vergeldingsacties. Deze niveaus van bewustzijn en al deze fascinerende gedragingen maken deel uit van de in een dier aanwezige natuur.

Uit de diversiteit, complexiteit en gedragingen in de dierenwereld kan een belangrijke *conclusie* getrokken worden: Een te groot deel van de hedendaagse mensheid is gedegenereerd tot onder het niveau van een aap. Men functioneert dan op het niveau van bijvoorbeeld een knuffelbeer, schaap, ezel, springpaard, wolf, rat, slang of parasiet. Dergelijk functioneren classificeer ik als *mensonwaardig*. Men kan in die situatie dader of slachtoffer zijn, jager of prooi. Dit onderscheid is bepalend voor de toekomst: Moet hulp geboden worden of rechtvaardige vergelding van schadelijk gedrag plaatsvinden?

Volgens Ayn is de mens het enige levende wezen op deze aardbol dat keuzes *moet* maken. Zijn natuur vereist dat. De mens kan honger hebben, maar moet zelf ontdekken hoe hij voedsel moet verkrijgen door dat te verzamelen, te gaan jagen of telen. Dat vereist Concentratie, een Denkproces en Keuzes (CDK). Ook hygiëne voor wat betreft voedsel en het gebruik van (al dan niet geneeskrachtige) kruiden vereist CDK. Hij kan koude ervaren, maar om kleding te maken is CDK vereist. Hij kan een grot waarnemen, maar voor het bouwen van zelfs de meest primitieve woning is CDK vereist. Ayn vertelt in haar boek niet dat voor het bouwen van een *mooie* woning of het maken van *mooie* kleding een *creatieve geest* vereist is.

De mens kan kiezen of hij informatie negeert of juist actief gebruikt in denk-, leer- en beslissingsprocessen. Kennis kan doorgegeven worden op een hoger niveau dan bij dieren; door het vertellen van verhalen, geschreven woorden of bijvoorbeeld videomateriaal. Dit is de vorm. Ook inhoudelijk is kennis bij mensen op een veel hoger niveau dan bij dieren; het kan gaan om waarnemingen, analyses, ideeën en overtuigingen die inspireren. Er is voorstellingsvermogen voor nodig dat dieren ontbreekt; zowel om te schrijven en te inspireren als om te lezen, echt te begrijpen en geïnspireerd te worden en daarna zelf een stap verder te komen dan de inspirator.

Het woord *mensonwaardig* licht ik op dit punt graag nog toe: Wanneer een mens de geestelijke kracht en vermogens - de geest annex spirit - ontbreken om informatie helder te analyseren, zich iets voor te stellen en vervolgens anderen te inspireren (spirit inspireert op krachtige wijze), dan leidt hij een bestaan waarin potentiële waardigheid ontbreekt doordat vaardigheden nooit zijn ontwikkeld of zijn afgebroken. Een ezel is ezelwaardig wanneer hij zware lasten kan dragen voor zijn meesters. Een paard is paardwaardig wanneer hij snel kan rennen en/of springen voor zijn meesters. Een mens is menswaardig wanneer hij als gevolg van door zijn geest gedreven c.q. ontstane vrije keuzes bestaande informatie actief analyseert, zich een nog niet zichtbare toekomst kan voorstellen en anderen kan inspireren richting een betere toekomst voor de mens en de natuur als geheel. Deze potentie, deze innerlijke stuwende kracht, maakt deel uit van de menselijke natuur. In tegenstelling tot een dier kan een mens er bewust voor kiezen niet naar zijn natuur te handelen en daardoor krachtenloos te worden.

Indien de mens ervoor kiest om informatie te negeren en daarmee om zijn intellectuele processen niet te op gang te laten komen, dan leert hij niet, maar imiteert hij eigenlijk alleen maar anderen in woorden en/of daden. De mens kan ook kiezen of hij zelf leert en zelf beslissingen neemt, of dat aan anderen overlaat. In het laatste geval verwordt hij tot een volgeling die geleid wordt door grillen van zijn meesters en zich in een mensonwaardige positie bevindt. Hij wordt dan een vernietiger van zijn eigen (resterende) potentie en/of een vernietiger van andere mensen of de natuur. Tenslotte kan de mens ervoor kiezen kennis en inzichten te delen of deze voor zichzelf te houden. In het laatste geval verwordt hij tot een egoïst.

De toekomst van een mens is afhankelijk van de keuzes die hij maakt. Hij is vrij om keuzes te maken, maar niet vrij om de gevolgen daarvan te ontlopen. Verstandige keuzes die in lijn liggen met zijn natuur doen het leven van een mens opbloeien. Schadelijke keuzes die niet in lijn liggen met zijn natuur doen het leven van hemzelf of anderen verwelken. Levens komen niet meer tot hun recht. Veelal zijn dergelijke keuzes ook - direct of indirect - schadelijk voor de natuur als geheel. Potentie en groei komen niet op gang, worden afgeremd of zelfs vernietigd.

Wie mij voldoende kent weet dat ik goedaardige anderen van harte het goede toewens. Dat was ook de reden om dit - vrij lange - artikel te schrijven. Ik hoop van harte dat dit inspirerend zal

blijken te zijn. De voorwaarde daartoe is liefde. Alleen wie voldoende liefde voor zichzelf, anderen en de natuur heeft zal geïnspireerd worden. Wie nog niet aan deze voorwaarde voldoet, kan alsnog kiezen om zijn levenskoers te veranderen. Dit artikel beschouw ik als een afstudeerscriptie bij de 'universiteit van het leven', wat de start kan betekenen voor volgend - waarachtig wetenschappelijk - onderzoek en volgende ontdekkingen.

Religie

Volgens [wikipedia](#) is religie een ander woord voor levensbeschouwing. Bij een levensbeschouwing hoeft niet noodzakelijkerwijs een godheid betrokken te zijn. Voorbeeld: Atheïsme. Een levensbeschouwing omschrijft onze oorsprong, onze natuur en leidt daar een morele code van af. Volgens [deze infographic](#) zijn de levensbeschouwingen van de wereldbevolking (6.36 miljard mensen) ongeveer als volgt verdeeld:

- 3.05 miljard Abrahamitische religies die geloven in schepping.
- 1.20 miljard Oosterse religies, die deels wel (Hindoeïsme) deels niet (Boeddhisme) geloven in schepping.
- 1.10 miljard seculier, niet bewust religieus of atheïst. Er zijn 0.15 miljard atheïsten.
- 0.52 miljard oost-Azische levensbeschouwingen die vooral een filosofische inslag hebben en niet uitgaan van schepping.
- 0.50 miljard inheemse religies die meestal uitgaan van schepping.

Atheïsten maken een klein deel uit van alle levensbeschouwingen. Het is een kleine religieuze minderheid. Toch wordt atheïsme in westerse landen en in het voormalige Oostblok door overheden agressief en grootschalig gepromoot, wat zoals ik eerder beschreef in het artikel over [onderscheidingsvermogen](#) politieke redenen heeft.

Onze levensbeschouwing omvat datgene wat we geloven over onze oorsprong. Dit uitgangspunt is bepalend voor onze identiteit, de reden en het doel waarom we op deze aarde zijn. Wat is onze missie en waarom? Ook zegt dit uitgangspunt iets over de *menselijke natuur* die als [katalysator](#) functioneert voor al onze beschikbare mogelijkheden om aan onze missie te werken. In alle nuchterheid kunnen we kiezen wat we wensen te geloven, maar dat verandert niets aan de werkelijkheid. Ook staat vast dat een defect geraakte katalysator alle processen die er zouden kunnen zijn niet op gang doet komen, hindert of lamlegt. En dat heeft dan weer *politieke gevolgen*.

[Wie het schoolstelsel heeft doorlopen](#) is gewoonlijk geconditioneerd om anderen na te praten in plaats van het eigen verstand te gebruiken, een alarmerend verschijnsel. Een gevolg van de indoctrinatie - van welke aard dan ook - is dat mensen gedachten en denkwijzen aanvaarden die logica en rationeel denken niet overleven. Om deze reden leek het me zinvol om eens logica en rationeel denken los te laten op een aantal levensbeschouwingen die uit gaan van schepping, om vervolgens op dezelfde manier te kijken naar een belangrijke tegenhanger, de evolutietheorie. Waar het mij primair om gaat: Wat zijn de gevolgen van diverse levensbeschouwingen op de kijk op de *menselijke natuur* en wat zijn de *politieke* gevolgen?

Hindoeïsme en Boeddhisme

Het [Boeddhisme](#) kent geen godheid, maar is meer een levensfilosofie. Men streeft naar balans of harmonie en stelt dat alle lijden zinloos is en liefst vermeden moet worden. Vooral het lijden door 'fout' gedrag. De kwalificatie 'fout' is vanzelfsprekend discutabel. Allerlei vormen van hechting met het leven worden afgeraden, dat voorkomt teleurstellingen oftewel lijden. De geest (energie) staat volgens hen boven de materie. Men gelooft in reïncarnatie, karma en het ying/yang principe. Yin en Yang staan voor positieve en negatieve energiën en daden. Men stelt dat de één niet zonder de ander kan bestaan en beseft niet dat bijvoorbeeld donker slechts de afwezigheid van licht is. Op eenzelfde manier kan kwaadaardigheid beschouwd worden als een gedegeneerde

toestand, namelijk de afwezigheid van goedaardigheid.

Het [Hindoeïsme](#) gaat uit van een cyclus waarbij de wereld geschapen, vernietigd en herschapen wordt. Men kent veel goden en zijn - afhankelijk van de mate van toewijding - soms druk bezig die tevreden te houden. Het Hindoeïsme kent heden ten dage nog steeds tempelprostitutie en mensenoffers. Daarnaast onderwijst men begrippen zoals reïncarnatie en karma. Karma wordt gezien als een natuurwet. Het is een variant op de [wet van causaliteit](#); actie veroorzaakt reactie, oorzaak veroorzaakt gevolg. Door het principe van karma hebben mensen een grote eigen verantwoordelijkheid. Verder impliceert de acceptatie van een schepping ook de acceptatie van een natuurlijke ordening en het bestaan van door de schepper vastgestelde natuurwetten.

Aangezien het Hindoeïsme en Boeddhisme - voor zover mij bekend - onder het huidige lezerspubliek niet erg relevant zijn, ga ik daar nu niet dieper op in. Wel merk ik op dat de tegenwoordige New Age feitelijk een cocktail van het Hindoeïsme en Boeddhisme is met daar omheen een gemoderniseerde verpakking.

De *politieke gevolgen* van Hindoeïsme en Boeddhisme zijn eenvoudig; doordat men lijden als gevolg van 'fout' gedrag als zinloos ziet (Boeddhisten) of strijdig met de wil van de goden (Hindoeïsme) en bijvoorbeeld gelooft dat gehoorzaamheid aan overheden bijdraagt aan een goed karma, kweekt het gedachtengoed brave, volgzame burgers die situaties veelal ondergaan in plaats van leiden. Dat veroorzaakt naar mijn inschatting nodeloos lijden. De *menselijke natuur* is volgens deze visie onderworpen aan niet of nauwelijks beheersbare krachten.

Annunaki

In westerse landen hangt een groeiende groep mensen het geloof in de [Annunaki](#) aan. De basis van dit geloof wordt gevormd door de zogenaamde Soemerische kleitabletten. [Soemerië](#) is een gebied wat beter bekend staat als het oude Mesopotamië (Babylon). De kleitabletten beschrijven volgens mensen als [David Icke](#) (Engeland) en [Bram Vermeulen](#) (Nederland) hoe een aantal buitenaardse wezens, goden, besloten om mensen te scheppen teneinde als werkslaven de aarde te onderhouden. Er zijn allerlei verhalen en theoriën rondom deze Annunaki, die kennelijk erg geloofwaardig overkomen op de westerse mens. De aanhangers van deze levensovertuiging stellen dat er zogenaamde [reptilians](#) zijn, mensen met reptielenbloed, de elite van deze wereld, die als een soort van slavenhouders en -drijvers functioneren.

Kernelement van deze levensbeschouwing is het veronderstelde gegeven dat de mens geschapen zou zijn als een werkslaaf. Als de Annunaki hun werk goed gedaan zouden hebben, dan zou de mens tevreden zijn met zijn taak om de aarde te beheren. Het zou overeenkomen met zijn natuur. Hier klopt de logica niet. Werkslaven die specifiek geschapen zijn om te dienen en toch slavendrijvers nodig hebben. Was hun ingebouwde natuur incompleet of foutief geconstrueerd door de goden? Waarom hebben aanhangers van deze levensovertuiging zoveel moeite met de slavenhouders en -drijvers, de wereldelite? Waarom schikken zij zich niet in hun horige rol? Waarom hebben zij een ingebouwd rechtvaardigheidsgevoel en een ingebouwde vrijheidsdrang? Waarom aanvaarden en koesteren zij een levensbeschouwing die zo duidelijk botst met hun menselijke natuur?

De *politieke gevolgen* van het geloof in de Annunaki zijn eenvoudig; men raakt verlamd van angst vanwege een schijnbaar onoverwinnelijke tegenstander. Dat veroorzaakt naar mijn inschatting nodeloos lijden. De *menselijke natuur* is volgens deze visie onderworpen aan onbeheersbare krachten.

Abrahamitische religies

Schepping

Deze religies geloven in de schepping van de aarde met Adam en Eva als eerste mensen. Uit het

volk (niet te verwarren met de staat) Israël kwam een verzameling geschriften voort, genaamd de Tenach. Christenen noemen deze collectie het Oude Testament. Na de geboorte van Jezus (ook wel 'christus' genoemd, Grieks voor 'gezalfd') ontstond een volgende collectie geschriften die bekend staat als het Nieuwe Testament. Weer later ontstond de Koran, die wel terugverwijst naar het Oude en Nieuwe Testament, maar door de Islam feitelijk beschouwd wordt als een verbeterde vervanger daarvan.

Zoals ik [eerder betoogde](#) werd de mens volgens dit scheppingsverhaal geschapen als zijnde vrij, soeverein en waardig. Daarmee is de innerlijke drang naar vrijheid en het verlangen naar rechtvaardigheid, die zo sterk ingebakken is in de menselijke natuur, logisch en verklaard. Dit geldt ook voor de individuele verantwoordelijkheid om dat eigenhandig te realiseren. Over de kracht en mogelijkheden om deze verantwoordelijkheid in te vullen zijn de heilige boeken van de Abrahamitische religies helaas minder duidelijk. Mensen met voldoende 'spirit' kunnen deze aspecten zelf ontdekken tijdens een praktisch leerproces.

Heilige boeken

Met geschriften zijn een aantal potentiële problemen, vooral als een schrijver bepaalde gebeurtenissen niet zelf heeft meegemaakt: Iemand maakte iets mee. Werde het gebeurde vroeger of later compleet en waarheidsgetrouw opgeschreven? Wat is er gebeurd tijdens de noodzakelijk reproductie van geschriften en latere vertalingen? Wat gebeurt er tijdens interpretatie? Hoe kunnen we zeker weten of datgene wat we *menen* te begrijpen overeenstemt met de feitelijke gebeurtenissen en oorspronkelijke bedoelingen? Hoe kunnen we weten of onze conclusies op grond van ons begrip juist zijn?

Profeten

De heilig verklaarde boeken van de Abrahamitische religies wijzen allemaal vooruit naar de definitieve vernietiging van kwaadaardigheid. Over hoe en wanneer dat zou moeten gebeuren bestaan uiteenlopende meningen. Kennelijk moeten we dat zelf ontdekken. Een probleem bij pogingen om kritisch naar het verleden, heden en de toekomst te kijken is dat niet iedereen die zichzelf profeet noemt, ook daadwerkelijk als zodanig aanvaardt kan worden. Logisch, want als iemand de woorden van de Schepper doorgeeft is het een onvervalste profeet. Als hij echter iets anders te vertellen heeft, meestal een mix van waarheid en leugen met voldoende waarheid erin om geloofwaardig te lijken, dan is het een valse profeet die niet aanvaardt mag worden. Een goede test om te zien of iemand een echte profeet zou kunnen zijn is kijken of datgene wat hij zegt strijdig is met onze ingebouwde natuur; God gaf de mens bij de schepping vrijheid, zelfs om fouten te maken (waarschuwen is niet hetzelfde als verbieden). Respecteert een profeet dat of negeert hij onze ingebouwde vrijheidsdrang en probeert hij mensen in een bepaalde richting te dwingen? God gaf de mens de verantwoordelijkheid om eigenhandig voor rechtvaardigheid te zorgen. Wordt die verantwoordelijkheid hem afgenomen en zijn verlangen van rechtvaardigheid onderdrukt ten gunste van een bevoorrechte groep die 'recht' spreekt? Met andere woorden; klopt de logica van de boodschap van een profeet? Zo niet, dan hoeft hij niet als zodanig aanvaardt te worden, maar dient hij verworpen te worden.

Een kritische blik op de uitlatingen en het gedrag van profeten resulteert in conclusies. De profeet Mozes wordt bijvoorbeeld door alle Abrahamitische religies aanvaardt, hoewel hij aantoonbaar fouten maakte. Daniël en Samuël traden nadrukkelijk op als profeet en worden door christenen als zodanig aanvaardt. Het Judaïsme heeft hun geschriften niet weggeworpen of vernietigd, maar opgenomen in de bundel van 'geschriften' (en niet in de bundel van 'profeten'). Men had kennelijk een politieke motivatie voor deze halfslachtige 'oplossing'. Daniël sprak namelijk over de vernietiging van bestaande politieke Machtstructuren door het [koninkrijk van God](#). Uit [1 Samuël 8:5-18](#) blijkt dat mensen die een koning boven zich wensden daarmee niet alleen hun vrijheid, maar zelfs ook God verwerpen. Dergelijke uitspraken vielen kennelijk niet in goede aarde bij de Joodse geestelijken, maar toch durfden ze de rigoreuze aanpak kennelijk niet aan. Voor Jezus stond de boodschap van Daniël centraal. Hij identificeerde geestelijken als werkers van het

kwaad. Het Romeinse christendom heeft de centrale boodschap van Jezus om politieke redenen verdraaid. Jezus wordt door het Judaïsme niet aanvaard als profeet, maar wel door het christendom en de Islam.

Logica

Er zijn diverse problemen met de logica van de Abrahamitische religies.

Het scheppingsverhaal biedt een plausibele verklaring voor de ingebouwde natuur van de mens, waaronder de vrijheidsdrang en het rechtvaardigheidsgevoel. De Abrahamitische religies erkennen dat de mens kan degenereren, ontsporen. Dat wordt 'zonde' genoemd. Zonde is gedrag of een toestand die niet de bedoeling was bij de schepping, ook wel bederf of corruptie genoemd. Vele mensen bedrijven of ondergaan zonden. Het scheppingsverhaal leert ons dat de mens vrij, waardig en autonoom geschapen is. De mens behoort eigenhandig voor rechtvaardigheid te zorgen, zelf voor de natuur te zorgen. Zo niet, dan vernietigt de mens zichzelf - op de korte of lange termijn. Heel logisch. Aanhangers van de Abrahamitische religies hebben zich echter, zo leert ons de geschiedenis van de mensheid, onderwerpers van - zelfs goedaardige - mensen en vernietigers van de natuur betoond. Zij onderwijzen dat de mens onderworpen hoort te zijn aan machthebbers. Volgens het scheppingsverhaal en de woorden van de profeet Samuël is deze toestand en dit gedrag te betitelen als zonde. En toch wordt dit nadrukkelijk gepropageert door de Abrahamitische religies. De logica daarvan klopt niet. Men onderwijst dat men zich van zonde moet bekeren, maar onderwijst tegelijk in feite dat men zich op een zondige manier moet gedragen. Waar is de logica?

Velen gooien het spreekwoordelijke kind met het badwater weg. Omdat de boodschap en de praktijken van de Abrahamitische religieuze systemen niet kloppen met de logica en hun ingebouwde natuur, schrijven ze ook het scheppingsverhaal af. Logisch beredeneerd is dat echter een denk- en redeneringsfout, een [drogreden](#).

De *politieke gevolgen* van het scheppingsverhaal volgens de Abrahamitische religieuze systemen zijn eenvoudig; wie de principes begrijpt, aanvaardt en ernaar handelt zorgt ervoor dat hij zijn vrijheid terugveroverd en zorgt vervolgens voor rechtvaardigheid. De *menselijke natuur* is volgens deze visie - mits (weer) zuiver en puur - waardig, krachtig en in staat kwaadaardige krachten te overwinnen. Wanneer niet aan de laatstgenoemde voorwaarde wordt voldaan, dan is de oplossing: Bekering (een daadkrachtige beslissing) en vervolgens reiniging (van onnatuurlijke denkbeelden en gedrag).

De *politieke gevolgen* van de Abrahamitische religieuze systemen zijn geheel anders; men wordt in een vrijwillig gehoorzame onderdanige positie van overheden gehouden. Dat veroorzaakt naar mijn inschatting nodeloos lijden. De *menselijke natuur* is volgens deze visie onderworpen aan niet of nauwelijks beheersbare krachten. Men wacht lijdzaam op een verlosser die ooit in de toekomst zal opdagen (Judaïsme: Messias. Christenen: Jezus. Moslims: [Mahdi](#)) en het opruimwerk voor mensen zal opknappen.

Atheïsme

Het atheïsme is exact het tegenovergestelde van [theïsme](#). Haar aanhangers zijn vaak fel gekant tegen het idee dat er een godheid zou bestaan. Alleen datgene wat we met onze zintuigen 'horen', 'voelen', 'zien' 'tasten' en 'proeven' kunnen waarnemen bestaat voor hen. Door het ontbreken van een godheid wenste men kennelijk ook een verklaring voor de ontstaansgeschiedenis van de aarde en de mensheid. Immers, men negeerde deze ontstaansgeschiedenis niet naar het voorbeeld van bijvoorbeeld boeddhisten. Deze verklaring vond men in de [evolutietheorie](#), die vanaf ca. 1.800 werd gevormd. Deze theorie gaat er vanuit dat na een oerknal levenloze materie aan tijd en toeval werd overgelaten, om zich vervolgens spontaan middels DNA mutaties te ontwikkelen tot alle heden bekende levensvormen.

Seculieren en "niet bewust religieuzen" hebben gewoonlijk niet of nauwelijks belangstelling voor de ontstaansgeschiedenis van de aarde en mensheid. Dergelijke mensen gaan vaak, door de invloed van het schoolsysteem, gemakshalve uit van de evolutietheorie. Het atheïsme is echter anders. Men propageert de evolutietheorie met soms religieus fanatisme. Men gebruikt daarbij wetenschappelijk klinkende woorden en intimiderend taalgebruik. Daarom is het goed een principe uit de wiskunde te hanteren; vereenvoudiging. Dat helpt om de logica of redeneringsfouten te ontdekken.

Evolutietheorie

Geen mens die vandaag de dag leeft was bij het ontstaan van de aarde. Voor informatie daarover zijn we daarom afhankelijk van wat we zelf kunnen waarnemen, aangevuld met wat anderen ons erover vertellen. Wat kunnen we zelf feitelijk waarnemen?

Er bestaat *levenloze materie*. Levenloos betekent dat de materie nooit heeft geleefd. Wanneer we deze materie aan tijd en toeval overlaten, dan zien we dat het bijvoorbeeld corrodeert, degenereert of desintegreert. Er kan van alles mee gebeuren, maar wij zullen het niet tot leven zien komen. Mensen vertellen ons dat dit in een ver verleden toch is gebeurd, wat we vervolgens in *geloof* aan kunnen nemen of juist verwerpen.

Er bestaat *dode materie*. Dood betekent dat de materie, organisch materiaal, ooit heeft geleefd maar nu dood is. De stofwisseling is gestopt en zal niet meer op gang komen. In het Grieks wordt stofwisseling μεταβολισμός (metabolismos) genoemd. Het woord betekent zoveel als verandering of omzetting. Dit vindt plaats in allerlei biochemische processen, waaronder ademhaling, waardoor een organisme kan functioneren. Het is een belangrijk kenmerk van leven. Stopt de stofwisseling, dan is het leven definitief voorbij. Dood materiaal zal niet meer tot leven komen, maar net als levenloze materie desintegreren. Ooit legde ik eens een bot van een koe in onze tuin. Na ongeveer een jaar zagen we dat het ging verstenen. Tot leven kwam het niet. Ook kwam er geen leven uit voort.

Er bestaan in de natuur *soorten* en *variëaties* op soorten. Soorten zijn bijvoorbeeld vissen, apen en mensen. Variëaties van vissen zijn haringen, haaien, karpers, etc. We kunnen waarnemen dat soorten zich aanpassen aan hun omgeving. De variëatie in soorten (in de evolutietheorie ook wel micro-evolutie genoemd) beperkt zich tot aanpassingen *binnen* een soort. Meer dan dat kunnen we niet waarnemen. We zien namelijk geen overgangsvormen rondlopen die bewijzen dat de ene soort in de andere kan overgaan, zoals van aap naar mens. We zien dus bijvoorbeeld geen aap-mensen rondlopen. Mensen vertellen ons dat die overgangen er wel waren, wat we vervolgens in *geloof* aan kunnen nemen of juist verwerpen.

Logica

Voorstanders van de evolutietheorie bedelven mensen - net als bijvoorbeeld de RKK - onder een stortvloed informatie en redeneringen. Daardoor ligt het gevaar op de loer van diverse [drogredenen](#), zoals de "argumentum ad ignorantiam" (argument van de onwetendheid), "ad verecundiam" (autoriteitsargument), "bewijs per intimidatie", "wensdenken", "ontduiken of verschuiven van de bewijslast", "petitio principii" (cirkelredenering), "retrorsum causa et effectus" (omkering van oorzaak en gevolg) en de "ad populum" (veronderstelde mening van de meerderheid). Wanneer een toehoorder niet alle argumenten degelijk weerlegt (wat zijn verantwoordelijkheid ook niet is), dan wordt gesteld (ook weer een drogreden) dat "wie zwijgt toestemt". Rationeel gezien en logisch beredeneerd zijn deze strategieën niet aanvaardbaar.

In dit artikel moet - vanwege de stortvloed aan informatie - noodzakelijkerwijs nogal wat tekst besteedt worden aan het in kaart brengen van de belangrijkste argumenten en redeneringen. Zijn deze daadwerkelijk wetenschappelijk van aard? Is deze logisch gestructureerd en is er sprake is van degelijke argumenten en aaneengesloten redeneringen zonder onverklaarbare gedachtensprongen? In eerste instantie is het nodig om deze stortvloed te *vereenvoudigen*. Deze

rationele benadering is in de wiskunde gebruikelijk voor complex lijkende vraagstukken.

Startpunt

Bij theorieën over het ontstaan van de aarde kunnen we ons een aantal vragen stellen. Immers, *als een vertrekpunt niet klopt, dan heeft alles wat erna komt geen enkele waarde meer*. Waar komen bijvoorbeeld door de mensheid algemeen aanvaarde natuurwetten vandaan? Mensen proberen weliswaar mechanismen te beschrijven door middel van natuurwetten, maar hoe zijn deze mechanismen ontstaan? Voorbeelden van natuurwetten zijn de wetten van de thermodynamica:

1. [Eerste wet](#): Energie kan niet ontstaan of vernietigt worden.
2. [Tweede wet](#): Binnen een geïsoleerd systeem gaat de toestand altijd naar een van maximale [entropie](#) oftewel wanorde. Processen zijn alleen spontaan als ze de totale entropie van het universum vergroten. Dit kon bij het ontstaan van de aarde alleen ondervangen worden door energie toe te voegen.
3. [Derde wet](#): Bij het benaderen van het absolute nulpunt (bij $-273,15\text{ °C}$) komen alle processen tot stilstand en wordt er een minimumwaarde van de entropie bereikt. Dit is de tegenhanger voor de spontaniteit die in de tweede wet wordt beschreven.

Hierbij duiken direct al vraagstukken op:

1. Het universum (Latijn: uni = één enkel, versum = regel. Verwijst naar schepping door een uitgesproken regel, een opdracht) is een gesloten systeem. Energie kan volgens de eerste wet van de thermodynamica niet ontstaan. Hoe kwam deze dan in het universum terecht?
2. Energie is destructief tenzij het op een *specifieke* manier verzonden, in ontvangst genomen en/of aangewend wordt. Kernwoord: Specifiek. Voorbeeld: Het effect van zonlicht op verf. Hoe werd dan de tweede wet van de thermodynamica bij het ontstaan van de aarde ondervangen of overkomen?

De materie, die gevormd en geplaatst wordt onder invloed van energie, bestaat in een matrix met drie dimensies:

1. Tijd: Verleden, heden, toekomst.
2. Ruimte: Lengte, breedte, hoogte. Dit houdt ook verband met het [soortelijke gewicht](#). Hoe dichter atomen bij elkaar staan, hoe groter het soortelijk gewicht.
3. Toestand: Vast, vloeibaar, gas.

Deze dimensies kunnen niet zonder elkaar bestaan. Op de één of andere manier moet materie, wanneer deze er eenmaal is, een plaats krijgen in de driedimensionale matrix van tijd, ruimte en toestand. Dat roept de vraag op: Hoe gebeurde dit? Dat is een belangrijke vraag, omdat de [wet van causaliteit](#) geen gevolgen toestaat zonder oorzaak. Met alleen materie zijn we er niet, ook het *gedrag* daarvan wordt op de één of andere manier bepaald en aangestuurd. Een rationele verklaring voor verschillend gedrag zonder oorzaak bestaat namelijk niet. Dit leidt tot een gerelateerde vraag (gesteld door [pcrs](#)) in de context van [epistemologie](#): "Hoe zit de natuur echt in elkaar als de principes voor het gedrag van koolstofatomen *buiten* het hoofd hetzelfde zijn als die van koolstofatomen *in* het hoofd?"

Wie het ontstaan van de aarde met de flora en fauna wenst te verklaren anders dan door schepping heeft nogal wat uit te leggen.

Terzijde merk ik op dat wie in schepping gelooft geen enkel probleem heeft met deze vraagstukken die te maken hebben met dit allereerste begin van het ontstaan van de aarde.

Immers; de Schepper is de maker van zowel de driedimensionale matrix als alle natuurwetten en staat daar logischerwijs boven, is daar niet aan gebonden, noch aan onderworpen. De kracht die de schepping heeft veroorzaakt, ook wel de geest van God genoemd, is volgens velen uit de Abrahamitische religies ook in mensen aanwezig. De mate waarin dit het geval is, is afhankelijk van bepaalde keuzes. Zo dit daadwerkelijk het geval is, welke implicaties heeft dat dan praktisch gezien op individueel niveau?

Redenering

De evolutietheorie gaat uit van 5 soorten evolutie:

1. Kosmische evolutie. Melkwegstelsels moeten ontstaan, zich ontwikkelen en worden ergens door begrenst. Hoe is dit in zijn werk gegaan?
2. Chemische evolutie; het ontstaan van het [periodieke systeem der elementen](#). Waterstof en helium kunnen voorbij ijzer niet door fusie verworden tot andere, hogere elementen. Hoe is dit in zijn werk gegaan?
3. Planetaire evolutie. Hoe zijn sterren en planeten ontstaan?
4. Macro-evolutie. Hierop is de meeste aandacht gericht. Zie onderstaande tekst.
5. Micro-evolutie oftewel variatie van soorten. Zie onderstaande tekst.

Het is belangrijk ons af te vragen in hoeverre veronderstellingen over de oorsprong van de aarde zuiver wetenschappelijk kunnen zijn. Niemand die vandaag leeft was erbij, er kunnen dus geen betrouwbare getuigen worden geraadpleegd die uit de eerste hand verslag kunnen doen van gebeurtenissen. Ook zijn er geen betrouwbare geschreven verslagleggingen van mensen die getuige waren van deze gebeurtenissen. Boeken over de evolutietheorie beginnen vaak met "Veel miljoenen jaren geleden...". Wanneer een boek begint met "Er was eens, lang geleden...", dan weten we dat het om een sprookje gaat. In lesboeken over de evolutietheorie wordt vanaf het allereerste begin een *sfeer* van wetenschappelijkheid gecreëerd door getallen te suggereren.

De evolutietheorie stelt dat er zeer dicht samengeperste materie was. *Een klein puntje materie*, zo groot als de punt van een naald, wat snel ronddraaide. Op de vragen waar die materie vandaan kwam, hoe die samengeperst werd en hoe de draaibeweging werd veroorzaakt geven veel wetenschappers het antwoord: "Dat weten we nog niet". Andere wetenschappers hebben er theorieën over. Wat ook het geval is, men neemt iets aan. Men *gelooft* iets. Dat is wat anders dan *wetenschap*.

Dit allereerste begin betreft op zijn best een onbewezen theorie of op zijn slechtst een [dogma](#). Als een onbewezen theorie of een dogma feitelijk onjuist is, betekent dit dat hier ontsporing plaatsvindt, men losraakt van de realiteit, en alles wat hierna komt en van het ontspoorde uitgangspunt uitgaat feitelijk nauwelijks tot geen waarde heeft. Immers, de redeneringen en argumenten worden gebouwd op een foutief fundament. Laten we de evolutietheorie het voordeel van de twijfel geven en zien hoe degelijk de keten van redenering en de onderliggende argumentatie verder is:

Deze zeer dichte materie zou ontploft zijn (de *Big Bang*) en zich ontwikkeld hebben tot sterren en planeten. Waar deze ontploffing door veroorzaakt werd, hoe de kosmische ontwikkelingen in gang gezet werden en hoe deze geleid werden tot een specifiek samenhangend resultaat, kan niet verklaard worden. Uiteraard zijn er wel theorieën over in omloop. Wat ook het geval is, men neemt iets aan. Men *gelooft* iets. Dat is wat anders dan *wetenschap*.

De [wet van behoud van impulsmoment](#) zegt ons dat in een wrijvingsvrije omgeving objecten dezelfde kant opdraaien als de oorspronkelijke draaibeweging. Als de draaiende stip van samengeperste materie bij de oerknal ontploft zou zijn, waarom draaien er dan 2 of 3 planeten, 8

van de 91 ons bekende manen en hele melkwegstelsels een andere kant op? Immers, volgens deze natuurwet zou de draairichting één specifieke kant op moeten zijn. De draairichting veranderen kan volgens de [wet van causaliteit](#) niet zonder een - in dit geval stevige en krachtige - oorzaak. Welke was deze oorzaak? Deze vraag wordt niet of niet afdoende door evolutionisten beantwoordt.

Vanuit levenloze materie zou een eerste primitief *eencellig organisme* zijn ontstaan. We kunnen met eigen ogen waarnemen dat in een natuurlijke context levenloze materie nooit een levend organisme voortbrengt. Vele miljoenen of miljarden jaren veranderen daar niets aan. Anders gezegd: Men *geloof*t iets. Dat is wat anders dan *wetenschap*.

Na deze reuzensprong zou een proces van *macro-evolutie* op gang zijn gekomen. Primitieve levensvormen brachten geavanceerdere levensvormen voort. Men stelt dat verbeteringen in bijvoorbeeld organismen het gevolg zijn van toevallige mutaties in het DNA. Toeval bestaat echter niet, want ook mutaties (een gevolg) worden volgens de [wet van causaliteit](#) ergens door veroorzaakt. Waardoor? Leiden mutaties tot verbeteringen of juist verslechtingen? Onze waarneming leert ons dat materie die aan tijd en toeval wordt overgelaten desintegreert. Organismen die in de loop van de generaties aan tijd en toeval worden overgelaten degenereren. De enige manier om dat bij bijvoorbeeld mensen tegen te gaan is het ene volk met het andere volk te vermengen. Dezelfde soort (mensen), waarbij het ene volk onderweg andere genen is kwijtgeraakt dan het andere volk. Mensen kunnen zich niet mengen met een andere soort (dieren of niet bestaande übermensen), dus een andere keuze is er niet.

Los van het feit dat we het mechanisme van macro-evolutie niet persoonlijk rondom ons waarnemen is er nog een ander probleem met deze veronderstelling; de - sinds het ontstaan van de evolutietheorie - toegenomen kennis van genetisch materiaal. Tegenwoordig is meer bekend over DNA, de biologische blauwdruk van leven. Daardoor is nu ook bekend dat 'spontane' mutaties in genen altijd leiden tot genenverlies (degeneratie) of verzwakking, verminderde functies en verminderde levensvatbaarheid. Om bijvoorbeeld van een aap naar een mens te gaan, moet de gehele mutatie ineens gebeuren. Het ontwerp moet voorbereid zijn en in één klap uitgevoerd worden, anders gaat het mis. De wiskundige kans dat een spontane mutatie resulteert in een 'beter' organisme is dermate klein, dat het een praktische onmogelijkheid is. Een tijdsraam van vele jaren verandert daar niets aan. De logica in de redenering rondom macro-evolutie klopt wetenschappelijk gezien dus niet. Alle feitelijke waarnemingen wijzen erop dat er geen sprake is van een opgaande lijn (de evolutie gedachte), maar juist een neergaande lijn (degeneratie). Anders gezegd: Men *geloof*t iets. Dat is wat anders dan *wetenschap*.

Ook schermt men met de term *micro-evolutie*. Deze term suggereert dat er sprake zou zijn van een vorm van evolutie, maar in werkelijkheid gaat het om variatie binnen soorten, een concreet waarneembaar verschijnsel wat werkt middels *verlies* van genetisch materiaal. Dat micro-evolutie annex variatie bestaat wil echter niet zeggen dat macro-evolutie bestaat. Hier liggen potentiële denkfouten op de loer. Mensen die niet goed nadenken hebben immers de neiging dingen (micro en macro) door elkaar te halen en feiten met veronderstellingen te vermengen tot een geheel wat bij een nuchtere en realistische kijk op zaken nooit door hen aanvaardt zou worden. Immers, feiten kunnen we zelf waarnemen en verifiëren. Veronderstellingen komen van 'horen zeggen' of een levendige fantasie.

Rationeel denken en logica vereisen dat we geen informatie *negeren*, maar juist *analyseren*. Wat is de betekenis van informatie die tot ons komt via onze zintuigen? Kan hier een systeem, structuur of concept van af worden geleid? Wanneer we om ons heen kijken, dan nemen we een flora en fauna waar. Deze bestaat uit verschillende elementen die een samenhangend geheel vormen. Dit geldt bijvoorbeeld voor de voedselketen en de kringloop van water. Ook organismen zijn 'systemen' die bestaan uit onderdelen. Alle systemen en onderdelen daarvan hebben een specifieke taak en zijn goed op elkaar afgestemd. Wij hebben bijvoorbeeld ogen die uiterst geavanceerd zijn. Geen mens kan, gebruikmakend van alle momenteel beschikbare technisch vernuft, een foto- of videocamera maken op dit geavanceerde niveau. Men komt zelfs niet in de

buurt. Onze hersenen verwerken de signalen die onze ogen via zenuwbanen doorgeven op een geavanceerde manier waar het meest geavanceerde computersysteem bij verbleekt. Zo kunnen we legio voorbeelden van natuurlijke structuren en natuurlijke ordening in en om ons heen waarnemen.

Logisch beredeneert vereist ordening iemand die deze orde aanbrengt, iemand die ontwerpt en structureert. De [wet van causaliteit](#) stelt immers dat er geen gevolgen (zoals organisatie) zonder oorzaken (zoals een organisator) kunnen zijn. Dit principe geldt ook voor de waarneembare ordening van de natuur. In de evolutietheorie negeert men echter deze natuurwet. Ook negeert men de tweede wet van de thermodynamica die stelt dat alles neigt naar wanorde. Sterker, men stelt het omgekeerde. Enerzijds gaat men prat op logica en natuurwetten, anderzijds verwerpt men beiden wanneer dat zo uitkomt. Dit roept associaties op met de kenmerken van [ambivalentie](#) en [borderline](#).

Conclusies

Atheïsten klagen met de evolutietheorie vooral de groep van mensen aan die in schepping gelooft. Men wil de bestaande consensus - de gangbare opinie - over de schepping vervangen door de evolutietheorie. Het is dan logischerwijs aan de aanklagers om met een degelijke bewijsvoering te komen. Vervolgens kunnen heldere, objectieve geesten de aangedragen argumentatie op waarheidsgehalte beoordelen. Er kan een lijn van redeneringen ontdekt worden die het bestaan van een Schepper op voorhand uitsluit. Reeds vanaf het prille begin in de redenering worden natuurwetten die berusten op [empirische data](#) genegeerd. Waarnemingen of juist het gebrek daaraan worden genegeerd. Er worden stevige stellingen geponeerd, die echter louter berusten op onbewezen veronderstellingen en om die reden feitelijk niets meer dan [dogma's](#) zijn. De redenering bevat onverklaarde gaten. Argumenten berusten gewoonlijk op 'van horen zeggen'. Wetenschappelijk gezien behoort de evolutietheorie niet te overleven. Juridisch gezien rammelt de bewijsvoering aan alle kanten. Een rechter zou de zaak niet ontvankelijk verklaren.

Het atheïsme en de bijbehorende evolutietheorie vertonen alle kenmerken van een religieus systeem, zij het, net als het Boeddhisme en daarmee de New Age, met een pseudo-wetenschappelijk sausje.

Wanneer een onjuiste voorstelling van zaken massaal en herhaaldelijk gepropageerd wordt, dan kunnen mensen zich niet meer voorstellen dat ze om de tuin worden geleid. Toch kan een dergelijke situatie door vereenvoudiging eenvoudig doorzien worden. Voorbeeld: Een kikker die na een kus in een prins veranderd wordt als een sprookje gezien. Als er echter tussen een vis of reptiel en een mens geen kus maar miljoenen jaren zit, dan wordt het verhaal ineens als wetenschappelijk gezien. Toch betreffen beide voorbeelden exact hetzelfde principe en zijn ze even 'geloofwaardig'.

Een tweetal citaten uit Nazi-Duitsland:

"If you tell a lie long enough, loud enough and often enough, the people will believe it."

"People are more likely to believe a big lie than a small one."

Politieke gevolgen

Velen staan niet stil bij het gegeven dat wetenschappelijk onderzoek is afhankelijk van *budget*. Logica leert ons dat wie budget beschikbaar stelt, vaak overheden, beslist wat wel en wat niet onderzocht gaat worden. Ook beslist hij welke doelen nagestreefd worden en welke conclusies uiteindelijk gepubliceerd mogen of moeten worden. Onderweg wordt door uitvoerenden te vaak onderliggend bewijs- of cijfermateriaal vervalst, teneinde inkomende geldstromen in stand te

houden. De farmaceutische industrie is daar een schrijnend voorbeeld van. Uitkomsten van veel wetenschappelijk onderzoek zijn daarmee te vaak verre van objectief. Het zelfde geldt voor lesmateriaal op scholen, waarmee primair [politieke doelen](#) worden gediend.

De evolutietheorie omvat het *mechanisme* van [natuurlijke selectie](#) en de *norm* [survival of the fittest](#). Bij het ontbreken van een godheid, een Schepper, moeten mensen zelf hun morele code vaststellen. De evolutietheorie doet dit laatste niet, het is slechts een poging om de ontstaansgeschiedenis van de mens te omschrijven. Het mechanisme 'natuurlijke selectie' betekent dat de slimsten of sterksten zich het best hebben aangepast aan hun omgeving. De norm daarbij is dat degenen die dit het effectiefst doen de meeste kans hebben om te overleven. Overleven is daarmee volgens de evolutietheorie de enige en hoogste norm. De strategie is het middel. De sterksten of slimsten bepalen volgens deze levensbeschouwing de morele code, maar zijn daar zelf niet aan onderworpen.

De geschiedenis staat bol van *voorbeelden* van lieden die de sterksten of slimsten waren. Lieden als Lenin, Stalin, Mao en Hitler betoonden zich de sterksten, de slimsten, de superieuren. Anderen die als inferieur werden beschouwd overleefden niet. Vele miljoenen mensen werden vermoord. Gezien vanuit het perspectief van de evolutietheorie zijn deze lieden lichtende, navolgbare voorbeelden. Dat zegt echter geen evolutionist hardop. Ook de recente geschiedenis en actualiteit kent voorbeelden van lieden die de slimsten zijn, zoals de Carnegies, Rockefeller's en Rothschilds. Deze en andere families hebben vandaag de dag de macht over de mensheid in handen. Evolutionisten mopperen wel over de gevolgen van hun handelen, maar bewonderen hen niet openlijk. Dit is niet logisch. Wie een bepaalde levensbeschouwing onderschrijft, zou normaliter ter inspiratie wijzen op functionerende voorbeelden uit het heden of verleden. Wie vrijheid wil of wenst te overleven heeft volgens de evolutietheorie geen andere keuze dan de sterkste of de slimste te worden, zodat hij het juk van anderen van zich af kan werpen en anderen - ter zelfbescherming om de controle over zijn situatie te behouden - zijn wetten en moraal voor te schrijven.

De *politieke gevolgen* van de evolutietheorie zijn vrij eenvoudig: Mensen hebben geen duidelijke oorsprong meer. Immers, men stamt via veronderstelde voorouders als apen en eencellige organismen af van levenloze materie. Menselijke waardigheid is een holle term, een betekenisloos begrip. De *menselijke natuur* wordt gedefinieerd aan de hand van de (egoïstische) norm 'overleven', terwijl de feitelijk in een mens aanwezige natuur met elementen zoals rechtvaardigheidsgevoel en vrijheidsdrang zonder scrupules worden platgewalst. Mensen worden beschouwd als materiaal of op zijn best veredelde dieren, die door machthebbers naar hartelust onderworpen, geconditioneerd en gemanipuleerd kunnen worden. Wie daarover klaagt en anders wenst begrijpt de mechanismen van de evolutietheorie niet. Klagers die niet de sterksten en slimsten behoren zijn niets meer dan inferieuren, onderworpen aan zelfuitgeroepen superieuren, gedoemd om uit te sterven wanneer ze de superieuren niet langer tot nut zijn. Daarmee is de massa effectief krachteloos gemaakt en kan de positie van machthebbers een stuk eenvoudiger geconsolideerd en uitgebouwd worden dan voor het ontstaan van de evolutietheorie. Politiek gezien komt dit bijzonder goed uit, vandaar de massale propaganda inspanningen via het [verplichte schoolstelsel](#).

Eindconclusies

Er is nogal wat aan te merken op verschillende levensbeschouwingen. Zonder uitzondering alle religieuze systemen zijn strijdig met de in een mens aanwezige natuur, die zich primair uit in een drang naar vrijheid en rechtvaardigheidsgevoel. Potentiëel krachtige geesten worden in een hok van beperkt denken gestopt. In eerste instantie is het verstandig om logica en rationeel denken los te laten op de diverse levensbeschouwingen. Een scherpzinnige onderzoeker gebruikt net als Sherlock Holmes een [deductief proces](#) om tot conclusies te komen. Deze zijn: Geen mens was bij het ontstaan van de aarde aanwezig. Het bestaan van een Schepper is vanwege de ordening in de natuur en de aard en potentie van de menselijke natuur aannemelijk.

Religieuze systemen wensen de in onbedorven toestand gracieuze, glorieuze en majestueuze werkelijkheid te reduceren tot een krachtenloze bedoening of stapeltjes toevallig ontstane chemische verbindingen. Daarom is het kennelijk nodig dat we weer worden als een kind; leergierig, onbevangen, met een scherp onderscheidingsvermogen, werkende zintuigen (inclusief onze intuïtie) en de drang om ons te ontwikkelen tot datgene en diegene die we zouden kunnen zijn. Daarbij moeten wij het doen met onze menselijke natuur, onze eigen waarnemingen en onze mogelijkheden. Welke zijn deze mogelijkheden? Hoe gaan we die aanwenden en met welke doelen voor ogen? Wie dit artikel aandachtig heeft gelezen en er zijn vermogens op loslaat, *kan* basale antwoorden op deze vragen (impliciet) in het artikel terugvinden. Eenmaal gevonden antwoorden op deze vragen kunnen gebruikt worden voor waarachtig wetenschappelijk onderzoek, waarbij theorieën daadwerkelijk in de praktijk bewezen worden zodat een ieder de gevonden principes en methoden in de praktijk zal zien functioneren. Op die manier zullen we *weten*, wat heel iets anders is dan vermoeden of speculeren. Liefde - constructieve bedoelingen naar de schepping - is een voorwaarde en de stuwende kracht voor een dergelijk proces. Zonder dat zal het haperen, stagneren en degenereren, wat religieuze systemen overduidelijk demonstreren.

Mijn belangrijkste argumenten over religieuze systemen in relatie tot de politieke gevolgen daarvan liggen hiermee op tafel, hoewel ik op details nog veel meer kan vertellen. Dat doe ik op verzoek graag. Merk op dat een verzoek iets anders is dan een eis. Religieus of politiek getinte dwang is aan mij niet meer besteedt.

Mijn persoonlijke conclusie is op grond van de aangedragen argumenten en als uitkomst van intensief, zorgvuldig en daarmee langdurig rationeel denken, dat het scheppingsverhaal de enige plausibele verklaring is voor mijn ontstaansgeschiedenis en ingebouwde natuur. Let wel; dit is iets heel anders dan de aanvaarding van Abrahamitische religieuze systemen. Een ieder is vrij om tot andere conclusies te komen. Ik hoor in dat geval graag orginele en degelijke inhoudelijke argumenten, die ik zal beschouwen als een kans om te leren.